

РЕШЕНИЕ

№ 2584

гр. София, 18.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав,
в публично заседание на 21.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **6535** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.В, ет.1, ап.26 срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх.№ 02-270-2600/3504 от 01.10.2011г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. Жалбоподателят посочва в жалбата си, че е регистриран с Уникален регистрационен номер У. 180842 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.) и кандидатствал за подпомагане за 2009г., но получил оспорения отказ за изплащане на субсидии и санкции за бъдещи периоди. Поддържа незаконосъобразност на отказа поради неправилно приложение на закона, тъй като ползвал заявените площи за подпомагане въз основа на договор за аренда от 2001г. и влязло в сила съдебно решение на ВКС. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо, като му присъди направените по делото разноски.

Ответникът изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие” оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят [фирма] е подал заявление за регистрация за 2009г. от

28.04.2009г. с У. 2717060929666 за плащане на площ по Схема за единно плащане на площ (СЕПП) и Национални доплащания за площ (Н.) на конкретно посочени три парцела в землището на [населено място] с обща площ от 43.48 ха. С уведомително писмо на ДФЗ – ОРА Ш. изх.№01-272/4434 от 26.09.09г. административният орган изпратил до жалбоподателя уведомление за площи, заявени от повече от един кандидат относно БЗС №81061-2-2, деклариран от [фирма] (застъпване от 42.1 ха), както и покана за представяне на документи за основание за ползване. Писмото не е връчено на жалбоподателя, тъй като обратната разписка е върната в цялост с отбелязване «непотърсен» (стр.29 от делото).

Дружеството [фирма], претендиращо ползване върху същите земеделски земи, е представило в ДФЗ- ОРА Ш. декларация за изясняване на принадлежността на площи от 30.09.2009г. и договор за наем на земеделска земя от 11.11.2008г., вписан в Агенция по вписванията на 29.01.2009г.

С оспореното в настоящето производство уведомително писмо изх.№02-270-2600/3504 от 01.10.2011г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г. на жалбоподателя са отказани изцяло поисканите суми по СЕПП в размер на 7056.47 лв. и по Н. в размер на 3282.47 лв. Изложени са мотиви, че в резултат на кръстосани проверки е установена недопустима площ в размер на 42.1 ха. На основание чл.51 от Регламент 796/2004/ЕО са наложени санкции за бъдещ период в размер на 6832.51лв. по СЕПП и 3178.29 лв. по Н.. В административната преписка липсват данни за съобщаване на жалбоподателя на уведомителното писмо, поради което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

В настоящето съдебно производство съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган и при спазване на установената форма съобразно отменителните основания по чл.146, т.1 и т.2 АПК. Актът е мотивиран от фактическа страна с извършени на основание чл.24 от Регламент № 796/2004/ЕО кръстосани проверки, при които е установена недопустима площ от 42.1 ха. Установява се от уведомително писмо изх.№01-272/4434 от 26.09.09г., че се касае за двойно застъпени площи, заявени от двама бенефициента - от жалбоподателя и от [фирма]. До двамата кандидати за подпомагане са изпратени уведомителни писма. Дружеството [фирма] е заявило в хода на административната процедура по изясняване на застъпването, че поддържа ползването на заявените площи въз основа на договор за наем от 11.11.2008г., вписан в Агенция по вписванията на 29.01.2009г.

Изпратеното до жалбоподателя уведомление за наличие на двойно

застъпени площи не е получено от него. Въпреки дадените на ответника в открито съдебно заседание на 07.02.2013г. указания във връзка с разпределение на доказателствената тежест в процеса, същият не е ангажирал доказателства за уведомяване на жалбоподателя за наличието на двойно заявени площи. Касае се за допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл.146, т.3 АПК, свързано с правото на защита на жалбоподателя в хода на административното производство, което от своя страна ако не беше допуснато, би довело до постановяване на административен акт в противен смисъл. Жалбоподателят не е бил уведомен за наличието на двойно заявени площи, което е пречатвало представянето от негова страна на доказателства за основанията за ползване на заявените земеделски земи. С оглед представянето на такива доказателства в хода на съдебното производство съдът формира извод за постановяване на оспорения административен акт при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

Жалбоподателят е представил договор за аренда на земеделски земи от 09.01.2001г., сключен с [община], с предмет нива, находяща се в землището на [населено място], местност «К.» с площ от 426.719 дка, съставляваща имот № 030001 по плана за земеразделяне на селото. Арендодателят община [населено място] е предявил иск с правно основание чл.28, ал.1 от Закона за арендата в земеделието за разваляне на договора за аренда, по който е образувано гр.д.№ 652/2008г. по описа на Районен съд – Шумен. С решение № 636/17.07.2008г. искът е уважен от Ш. и договорът за аренда е развален. Установява се от молба на [община] до съда от 31.01.2013г., че след постановяване на това решение, а именно на 11.11.2008г., за същия земеделски имот е сключен договор за наем с [фирма]. С решение №47/27.03.2010г. на ВКС, II-ро отделение по гр.д.№ 114/2008г. в производство по реда на чл.303, ал.1, т.1 ГПК е отменено влязлото в сила решение на Ш. по гр.д.№ 652/2008г. и делото е върнато аз ново разглеждане. Постановено е решение от 31.07.2009г. по гр.д.№ 1076/2010г. на Ш., с което исквете на община [населено място] срещу жалбоподателя са отхвърлени. Решението е влязло в сила на 15.03.2011г. след въззивно обжалване и недопускане на касационно обжалване. Съгласно чл.297 ГПК влязлото в сила решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република Б.. По изложените съображения жалбоподателят ползва спорния имот въз основа на валиден договор за аренда. Същата земеделска земя не може да бъде предмет на договор за отдаване под наем с по-късна дата. Разрешаването на застъпването в полза на [фирма] в рамките на административното производство е направено при допуснато съществено процесуално нарушение поради неуведомяване на жалбоподателя и неучастието му в административното производство, което от своя страна е довело до неправилно приложение на материалния закон. В хода на съдебното производство жалбоподателят е ангажирал доказателства за наличие на валидно правно основание за ползване на заявените площи, поради което не е налице намереното от административния орган при кръстосаните проверки основание за недопустимост на площите. По

изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК оспореният административен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените в производството разноски в размер на 50 лв. за държавна такса и 1000 лв. за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.В, ет.1, ап.26 УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх.№ 02-270-2600/3504 от 01.10.2011г. за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания за 2009г.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” [населено място], [улица] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх.В, ет.1, ап.26 основание чл.143, ал.1 АПК направените по делото разноски в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: